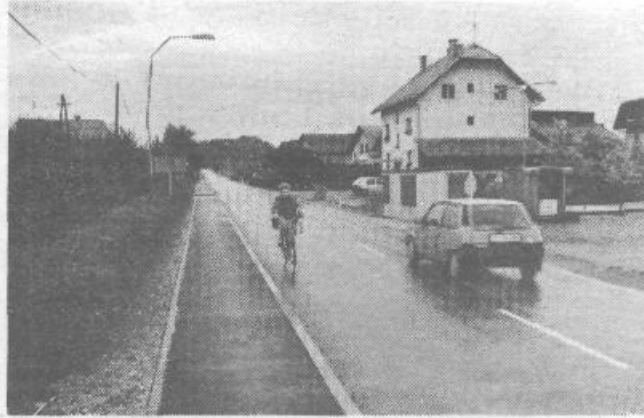

Uspešno delo horjulskih gasilcev

Moška in ženska ekipa mladih gasilcev do 16 let starosti sta na občinskem gasilskem prvenstvu osvojili prvo mesto, na mestnem pa bili četrti. To je dokaz resnega in trdega dela. Na fotografiji: Prikaz reševanja z vrvo in lestvijo iz večjih višin

FRANCE BRUS

Obnova ceste Horjul-Dobrova le napreduje

Končno so le stekla obnovitvena dela na cesti Horjul-Dobrova. Od Iskre v Horjulu pa tja do konca Zaklanca se že vidi, kako naj bi izgledala trasa obnovljene ceste. V Horjulu smo dobili celo nekaj novega pločnika in razširjen most pri Iskre ter razširjen in urejen ovinek proti Zaklancu. S tem je MS KGPZ vsaj malo prispeval tudi k prometni varnosti. Krajanji si želimo, da bi se kaj kmalu po varni in urejeni cesti vozili vse do Ljubljane. Na fotografiji: Del novo urejenega cestišča s pločnikom v Horjulu.

FRANC BRUS

Dež jo je zagodel gradbincem

Dolgotrajno deževje močno ovira gradbince pri gradnji (asfaltiranju) ceste skozi gornji, stari del Horjula. Meteorne vode sproti odnašajo nanešeni material s ceste, ponovno pa so ogrozile tudi bližnji prostorni dom (domači gasilci so imeli te dni polne roke dela, da so izčrpali vodo iz diska v kletnem delu zgradbe), cerkev, in druga bližnja poslopja. Prav zato si krajanji tega dela Horjula želijo, da bi bila cesta čimprej zgrajena. Gradbince pred asfaltiranjem čaka še vrsta dodatnih del. Pod cesto bo treba položiti cevi za telefonske kable in urediti meteorne kanale, ki bodo »požirali« odvečno vodo. »Računamo, da bo cesta še letos asfaltirana, kako bo s pločniki, bomo pa še videli. Finančne obveznosti pri gradnji ceste to pot nekoliko zamujajo.« pravi predsednik vaškega odbora Horjul Ivan Rožnik.

B. VRHOVEC

IZ KS MALČI BELIČ

O Zavetiški, plinifikaciji in še čem

Kar nekaj krajanov iz Zavetiške ulice nas je poklicalo v zadnjih tednih. Prebivalci teh obledelih rdečih blokov so nadve zaskrbljeni, da ne napišemo zgroženi, nad neurejenostjo ceste, ob kateri stanujejo odnošno nad dostopnimi potmi do svojih blokov. Ali se bo kaj spremenilo ali ne, na to so želeli dobiti odgovor, saj upanja na izboljšave skorajda ne vidijo.

Poklicali smo na krajevno skupnost (ta leži ob isti ulici) in povprašali namesto njih. Prijazni tajnik Ante Bagarić nam je povedal kar precej spodbudnih novic. Tega neuglednega stanja se v KS zavedajo, zato bodo tudi vse aktivnosti – tiste komunalnega značaja – v prvi vrsti namenili prav urejanju tega območja. Tako je narejen načrt za ureditev same Zavetiške ulice od Tržaške ceste do prvega bloka, v katerem bodo pridobili potrebna dovoljenja in če bo vreme naklonjeno, bo ta del ceste dobil protiprašno prevleko še letos. Pri Komunalnem podjetju Ljubljana je KS že naročila potrebni material za ureditev dostopnih poti med bloki in tudi to bo narejeno pred zimo. Kaj pa asfaltiranje od količkov do Jamove ulice in ob poti do krajevne skupnosti? Ta dela so v načrtu za prihodnje leto, to pa zato, ker prav sedaj tečejo intenzivni pogovori za plinifikacijo stavb ob Zavetiški in Merčnikovi ulici, saj le-te nimajo urejenega ogrevanja. V kratkem bo KS na sestanku povabila prebivalce teh hiš in še posebej blokov ob Zavetiški 2, 4, 8, 10 in 12, da se dogovorijo za aktivnosti. Pred plinifikacijo, urejena naj bi bila do spomladi, pa je nesmisel asfaltirati omenjene dele ulice. Prav tako v KS računajo na zagotovitev sredstev iz naslova odprave komunalnega deficita tudi v prihodnjem letu in tako bodo te zadeve lahko dokončno uredili s skupnimi močmi. Ta predel, od Tržaške do samih blokov, pa je v postopku denacionalizacije, zato KS kljub dobri volji ne more pristopiti k urejanju.

Precej vprašanj iz te krajevne skupnosti pa še vedno zadeva tudi asfaltiranje odnošno protiprašno obdelavo Mencingerjeve ulice ter dela Velebitske in

Bloki v Zavetiški se lahko ogledajo v lužah

Splitske. Ureditev teh cest odnošno ulic pa bo sovpadala z dokončno ureditvijo kompleksa ob Mencingerjevi ulici (med Veterinarsko fakulteto in Gradaščico) kjer je predvidena izgradnja več stavb.

Obnovljena gostilna »Pri Katrci«

25. oktobra so po 78 dneh odprli prenovljeno in dejansko povečano gostilno »Pri Katrci« v Rožni dolini. Kot je povedal direktor Mercator-Hotel Ilirija Janez Elikan, letos praznuje ta znamenita ljubljanska gostilna 80 let obstoja. 1976. leta pa je prišla v omenjeno podjetje in v zadnjih petih letih so opažali potrebo po njeni obnovitvi. Gostilna »Pri Katrci« je četrti obrat, ki ga je uspelo obnoviti Ilirijanom v štirih letih.

Lahko bi dejali, da je zanj značilna le še lokacija na istem mestu in, da so od starega ostali le stebri in nosilne stene, vse drugo pa je novo. Tako je dobila gostilna nov, prijaznejši in varnejši vhod s ceste Rožna dolina I., ločeno točilnico, salon in restavracijo v na novo zasteklje-

ni verandi. To pa je omogočilo povečanje števila sedežev s 50 na 98. Pomembno je tudi, da imajo sedaj ločeno pripravo hladne hrane in tople hrane in da so vpeljali še mnoge druge stvari, ki bodo nudile dosedanjim in pričakovanim novim gostom okusno slovensko hrano in prijetno počutje. 23 milijonov tolarjev, kolikor je stala obnova gostilne »Pri Katrci«, so zbrali 2/3 iz lastnih sredstev, preostali del pa je kredit razvojnega sklada Poslovnega sistema Mercator. V prostorih tega gostinskega lokala bodo odslej tudi redne razstave likovnih del. Prvo ima slikar Henrik Krnec.

Poslovodkinji Olgi Benčak, ki je v tej gostilni že okrog 30 let ter njenim sodelavcem in sodelavkam: Petru, Milenki, Slobodanu, Jovanki, Fridi, Dragici in Mini pripočamto, da spoštujejo tradicijo prav domače predmestne ljubljanske gostilne in ponudbo slovenskih jedi od Prekmurja do Primorske ter od Gorenjske do Bele krajine.

STANISLAV JESENOVEC

KS Rakova jelša v novih prostorih

Krajevna skupnost Rakova jelša je to jesen dobila nove prostore. Od 12. oktobra je stalni sedež KS v novi osnovni šoli Livada, kjer so bili namensko zgrajeni ti prostori. S 54 kvadratnimi metri KS ni več na tesnem, tako da so lahko del prostorov odstopili PTT-ju, ki bo v njih namestil prepotrebno telefonsko centralo. Ta naj bi pokrivala območje Zelenega loga in Rakove jelše.

»Če bi moral PTT iskati novo lokacijo za to centralo, bi se najbrž vse skupaj precej zavleklo. Vsako sredo pa damo na razpolago prostore tudi krajevnemu rdečemu križu, da lahko v njih razdeljuje pomoč beguncem, ki jih v naši KS ni malo.« nam je povedal tajnik KS Rakova jelša Miha Debevec in dodal, da so s preselitvijo pravza-

prav šele zdaj v svoji krajevni skupnosti. Poprej so imeli sedež na območju KS Trnovo. Zgradba (zasebna), v kateri je imela KS Rakova jelša poprej sedež je v postopku denacionalizacije, je dejal Miha Debevec, in bi se morali slejkoprej izseliti iz nje.

B. VRHOVEC

Novi naslov:
KS Rakova jelša, Ulica Dušana Kraigherja 2
Ljubljana
tel.: 129-1362

Uspešno uresničili načrtovano

Ko je imelo Društvo upokojencev Krim-Rudnik v marcu svojo letno konferenco, je bila na njej podana ideja o nabavi novega društvenega prapora. Že ob sami pobudi so se prisotni množično odzvali in dali svoj finančni prispevek.

Nadaljnja akcija je potekala zelo hitro. Veliko po zaslugi društvene tajnice Silve Baus, ko je člane društva in občane opozarjala na akcijo.

Zavedajo se finančnih stroškov srečanja na dan razvitja prapora, se je upravni odbor odločil, da organizira srečolov. Vsem darovalcem dobrotkov se iskreno zahvaljuje.

Svečano razvitje prapora je bilo 1. oktobra. Društveni prostori so bili skoraj premajhni, saj je upravni odbor

izročilvi prapora pfeedsedniku društva, ga je ta izročil praporščaku, kateri je dal zaobljubo, da bo prapor zvesto varoval.

Gornji del droga krasi 126 žebličkov v obliki lipovega lista s priimki darovalcev. Ob razgibanem srečolovu, prijetnem kulturnem programu, kozarcu vina in skromni zakuski, je slavnost potekala pozno v noč.

Pred upravnim odborom pa je bila že druga naloga. Organizacija srečanja članov društva upokojencev starejših od 70 let. Vabljeni so bili tudi člani Rdečega križa iste starosti.

18. oktobra se je kljub slabemu vremenu od 166 vabljenih srečanja udeležilo 110 krajanov. Najstarejšemu udeležencu oziroma udeleženci srečanja pa je upravni odbor

povabil vse tiste, ki so omogočili razvitje prapora, izvedbo srečolova in plačila žeblička.

Ob prisotnosti predsednika občinske skupščine g. Bogdana Brađača in do nedavno dolgoletnega predsednika Zveze društva upokojencev Vič-Rudnik g. Lojzeta Zorčiča, je prapor ob petju »Zdravljice« slovesno razvila sedaj častna predsednica, oziroma dolgoletna predsednica društva upokojencev Krim-Rudnik Milena Leskovic. Ob

izkazal še posebno pozornost. Zaradi bolezni ali bivanja v Domu starejših občanov se srečanja ni moglo udeležiti kar 45 članov. Te bodo člani upravnega odbora obiskali.

Ob prijetnem kulturnem programu, v katerem so sodelovali učenci osnovne šole Prule in seksteta, ki je del pevskega zbora Grafičar, ter ob skromni zakuski in kozarcu vina, se posamezni udeleženci kar niso mogli sprizniti, da se je srečanje zavleklo v tako pozno uro. Za upravni odbor: M. M.

V Tomišlju je tulilo(?)

V spokojno nedeljsko popoldne je predirljivo zatulila sirena. Ogenj. Sredi domačih dvorišč so obležala kladiva, kele, sekire, ... Obstali so betonski mešalci. Fantje in moške so vedeli kaj jim je storiti. Stekla je dobro uigrana akcija, brez nepotrebnih zamud in spravevanj.

Sirene gasilskih avtomobilov so zavijajoče glasno opozarjale na nujno vožnjo. Gasilskim avtomobilom so sledili številni osebni avtomobili z gasilskimi prostovoljci. Sovasčani so jih v mislih spremljali in želeli, »da le ne bi bilo hudega«.

Po opravljeni nalogi so se fantje in moške vrnili k prekinjenemu delu.

Podvečer so bili znova v akciji. Nekje v gozdu se je izgubil sovaščan. Brez očitkov, pa zakaj, in če bi, ko bi, ... so fantje in moške pripravljali luči in krenili v noč.

Tomisljski gasilci so imeli eno izmed oktobrskih nedelj obilo dela. Srečno fantje!

In hvala za vsa dobra dejanja in nesebično pomoč. Za tako humano delo moraš biti najprej človek z velikim srcem in brez predsodkov. Vi ste oboje. Še enkrat – hvala vam!

F. V.

Bajdinec ali nekoč je bilo

Bajdinec je soteska v bližini Turjaka. Tam teče potok Bajdinščica, ki ima nekaj brzic, tolmunov in dva velika slapova. Teče v Podturjak, nato v Želimlje, od tam naprej pa pod imenom Zelmejšica.

V Bajdincu je nekoč stal velik mlin, kjer so mleli moko. Tam je bila tudi kmetija z nekaj živine. Imeli so lep sadovnjak. Danes je kmetija osamljena in tudi sadovnjak je zelo zapuščen. Mlin je že nekoliko porušen. Jez pod mlinom je prazen in je videti kot kakšna kotanja, prekrita z listjem. Velikih kamnitih mlinskih kamnov ni več.

Potok Bajdinščica je bil nekoč kar precejšen, danes pa je vode v njem zelo malo in slapovi so majhni. Rib skoraj ni več, samo v kakšnem večjem tolmunu lahko kdaj pa kdaj opaziš kakšno večjo postrv.

Narava v Bajdincu je zelo lepa in želim, da taka vedno ostane. V samem gozdu je precej starih dreves. Ponekod je podrast zelo gosta. V skalnati soteski je prijetno hladno in skrivnostno. Ker je soteska mirna, je v njej precej divjadi: srne, lisice, kune, kače in še kaj. Bajdinec je res lep, le škoda, da tam ni več slišati mlina in stop.

Nuša Gašper, 5. a
OŠ Primoža Trubarja V. Lašče

Babnogorska panorama: z asfaltom bodo prišli tudi izletniki